

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

CVI [i. e. CVII]. Ecqualis Materia, Forma, Effectus, Minister, & ceremonia
Ordinationis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO CVII.

*Ordinationis equalis Materia, Forma,
Minister, Effectus, et Ceremonia?*

LUTHERO-CALVINIANI non agnoscunt Chirotoniam: non Verbum Sacramental certum & efficax; nō effectum Charactrem, non Ceremoniam Vnctionis: vti confita & superstitionis. Volunt Ministerium Ecclesiasticum esse merū Officium functionis, hocque cessante cessare. Hinc illi, qui hodie Presbyter aut Diaconus est; cras, motus officio, est laicus.

SVAD ET contra Vnctionem & Rasuram Kemnit pag. 1171. ita. 1. Christus & Apostoli non sunt illis usi. 2. In historia Ecclesiastica nullum extat exemplum. 3. S. Patres Vtriusq; nil meminerunt, præter suppositios Ibbros Cypriani & Anacleti. 4. In Ecclesia Graeca non fuit usitata usque ad annum 1200. 5. Ritus est Iudaicus, ait Calvinus §. 30. 31.

AUTOR. I. Materia Principalis Sacri Ordinis est Impositio manū. 1. Liequet supra Scripturis. &c. Minus principalis tamē etiam essentialis, est porrectio calicis, & Euangeli. de quibus nil in Scriptura. Ac licet in Confirmatione fiat etiam Impositio manuum; accidētaria tamen est ibi; primariū vero Chrīma. 2. Ita Traditio Pontificū, Cōcilorū, Patriū, & pars Potior Theologorū. Itaq; Sacerdotes ordinantur, cū dicitur ad porrectiōnē; *Accipe potestate Sacrificium offerendi;* & ad Chirotoniam, *Accipe Sp. Sanctum.* Et hæc est Forma, seu Verbum Sacramentale: Actio utraque est vna Ordinatio.

II. Effectus est duplex. 1. Potestas spiritualis perpetua cum indelibili charactere: 2. Gratia gratū faciens, ad fungendū munere. Cyp. ferm. de ablut. pedū Nemo S. Ordines iterū renouat. Sic & Aug. &c. III. Minister solus est Episcopus ordina-

tus: Nec aliter factos agnouit vñquā Ecclesia. IV. Vnctio est ceremonia verē sacramentalis; non autem Rasura.

DIEO AD I. Kemnitius toties ex proposito mentitur. 1. Nam et si de Christo & Apostolis nil scriptum; tamen S. Dionys. l. hierarch. c. 4. Pontificem vtī sacro oleo in Consecratione, Traditū esse ab Apostolis. 2. Eusebius l. 10. hist. Eccl. c. 4. Metaphrastes in vita S. Chrysostomi. &c. Vnctionis meminerūt. 3. Patres Item, vt Pacianus ep. 3. Greg. in 4. Reg. s. &c. 4. Contrarium docent Dionysius, Eusebius Metaphrastes. 5. Non est Iudaismus, vti reb⁹, quibus & Iudeis sunt usi: sed modus ac finis vtēdi illum constituunt,

XI. DE MATRIMONIO.

QVÆSTIO CVIII.

An Matrimonium sit verē Sacramentum teste S. Scriptura?

LUTHERUS de Capt. Babyl. negat: quod nec Signum habetur à Deo institutum; nec Gratia promissionem.

II. CALVINVS Inst. l. 4. c. 19 §. 34 ait, Non magis rationem Sacramenti conuenire Matrimonio, quam agi culturæ, aut rōstrinæ,

III. MELANCHTHON in Locu, & Keenanit pag. 1214, agnoscent in Matrimonio Mandatum Dei, & Promissum gratiæ; sed non iustificantis p. eccl.; ac proinde negant propriè dicī Sacramentum, vt sunt Baptismus & Cœna: esse tame aliquomodo.

SVADENT istis. Lutherus, Calvinus, Erasmus, BIZA, in Eph. 5. Sacramentum hoc magnum est; tria volunt. 1. Pap. Ita ex sola voce hac definiunt Matrimonium esse Sacramentum; cum græcè sit μυστήριον. 2. Intelligitur ibi coniunctio Christi & Ecclesie; non viri & feminæ. Hoc enim quotidianum est; non mysterium. Unde ait; *Ego autem dico, in Christo & Ecclesia.* 3. Sic & Aug. tract. 9. in Ioan.

Eruunt